Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Til Cecilia Wormstrup (DK)

Citation: Ewald, Johannes: ”Til Cecilia Wormstrup (DK)”, i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid69132.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Til Cecilia Wormstrup

BRØD vel Apoll sin Daphnes spæde Græne
Til Krands for mig? - Naar stammede jeg Digt,
Beruuset af din Kraft o Hippocrene? -
At Doris vil opfordre mig til sligt
Kun den som ni Æoniske Gudinder
114 Opammed, under Skjærts og Sang og Spil,
Hvis spæde Tinding Lorbær strax omvinder,
Kun den kan synge naar og som han vil. -
Naar Eraton i kjælne Toner klirrer,
Hyrdindens Stolthed og den troe Damoet;
Strax græder hiin og Ruusen som forvirrer
Omdanner ham til en forelskt Poët.
Saasnart Terpsichore harmonisk dandser
Ens Død, en andens seyerrige Mod
Saa er han snart i Flor og snart i Pandser
Og Taarer koster ham saa lidt, som Blod.
Og møder Satyr slig en færdig Digter,
Da naar han hyler mod en Konges Grav. -
Strax spøger han selv med Regentens Pligter,
At Sørge-Skaren skoggerleer deraf. -
Vi ønske kun - hos ham kan alting haves
Vi frygte og han skjælver strax derved
Vi lee, han leer - vi døer og han begraves
Vi gifter os - han døer af Kjærlighed. -
Af det man havde, har og sildig venter,
Gaaer intet hans Opmærksomhed forbi,
Og Himmel Jord og alle Elementer,
Har intet som undgaaer hans Poësie.
Men ey omvandt du mig med Laurbær-Græne
Latones Søn - Ey stammede jeg Digt
Beruuset af din Kraft o Hippocrene -
Vi vil man da opfordre mig til sligt. -

Vel sang jeg ofte - - men min Sang var Smerte
Chiddekel hørte det og Gabbatha
Min Sang jeg selv min Skæbne og mit Hjerte
Blev stemt til Taarer af Urania
Hvad vil du da du muntre Glædens Datter
Som spøgende udfordrede min Pen! -
Sorg er min Sang - prosaisk er min Latter
Cæcilia - kjend og undskyld din Ven.

115

Dog at du ey, opirred nu maae sige;
Han synger ey min Fest af Egensind. -
Vel! - rime vil jeg! - og du muntre Pige,
Syng Tanker til de Riim som faldt mig ind! -